

Arrest

nr. 219 407 van 2 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 28 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.P. LIPS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Guoyang Xian in de provincie Anhui (China). U zou er ook het grootste deel van uw leven blijven wonen en werken, maar verbleef voor uw studies of werk vaak voor korte periodes in zowel Kunshan, Shanghai en Shenzhen. In 2008 kwam u via uw moeder voor het eerst in contact met Quannengshen (Eastern Lightning) en in 2013 trad u effectief toe tot de geloofsgemeenschap. Reeds in 2011 zou u voor het eerst in aanraking komen met de vervolging die uw geloofsgenoten ondergaan. Zo werd uw vader tijdens het preken gearresteerd en zes maanden vastgehouden. Pas nadat uw familie de politie geld betaalde werd uw vader vrijgelaten.

Ook nadien zou u hier nog regelmatig mee geconfronteerd worden en werden een aantal van uw geloofsgenoten opgepakt. U had altijd het gevoel dat u in de gaten werd gehouden en verhuisde hierdoor regelmatig van woonst. Omdat u binnen uw geloofskring verantwoordelijk was voor de herstelling van allerlei ICT-materiaal trok u in februari 2016 samen met ene L. Z. W. richting Suzhou waar u een printer diende te repareren voor een broeder. U zou bij die broeder echter een nota achterlaten, maar vernam later dat hij door de politie werd gearresteerd en men uw brief had gevonden. U beweerde dat de politie hem onder druk zette om jullie namen op te geven zodat hij zou worden vrijgelaten. U zou op 3 mei 2016 echter per brief vernemen dat broeder L. Z. W. op 1 mei werd opgepakt en u voorzichtig moest zijn. Omdat u bij hem een briefje met uw kerkelijke naam en telefoonnummer had achtergelaten, vreesde u immers ook te worden gevisieerd. Op 6 mei kwam u dan weer via uw opa te weten dat de geheime politie u een dag eerder was komen zoeken in het dorp. U contacteerde daarop broeder D. L. en vroeg hulp om onder te duiken. U dook op 8 mei onder en zou later vernemen dat de politie op zoek was naar u in uw dorp Guoyang Xian. U begreep dat uw ouders onder druk werden gezet en besloot dat het beter was om China te ontvluchten. U vroeg daarop geld aan uw ouders en contacteerde via een tussenpersoon een reisbureau dat uw vertrek uit China zouden regelen. U verliet China uiteindelijk op 26 juni 2016 en reisde vanuit Guangzhou via Amsterdam richting België, waar u een dag later zou neerstrijken. Op 25 juli 2016 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van dit verzoek legde u volgende originele documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, vliegtuigtickets en een aantal algemene nieuwsberichten in verband met Quannengshen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door u afgelegde verklaringen en neergelegde medische attesten blijkt immers dat u psychologische problemen zou ondervinden. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Immers diende u een verzoek in om uw persoonlijk onderhoud met het CGVS uit te stellen daar uw psychologische toestand dit destijds niet toeliet. Dit verzoek werd ingewilligd zodat u de nodige behandeling kon krijgen en zich terdege kon voorbereiden op het persoonlijk onderhoud met het CGVS. Bovendien werd u uiteindelijk tweemaal de kans geboden om uw verhaal uit de doeken te doen, en kreeg u eveneens de kans om eventuele correcties uit te voeren. U maakte tijdens het gehoor verder op geen enkel moment nog melding van enige problemen en leek meer dan in staat om alle vragen te beantwoorden. Aldus kan, gelet op wat voorafgaat, in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U hebt niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van een vrees voor vervolging wegens uw geloof in de Quannengshenkerk de Volksrepubliek China hebt verlaten en dit omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat het CGVS onvoldoende zicht heeft op uw werkelijke achtergrond. Zo kan worden opgemerkt dat de verklaringen die u hierover aflegde in het kader van uw visumaanvraag bij het Belgisch Consulaat-generaal in Shanghai niet overeenstemmen met uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, d.d. 3 augustus 2016) en het CGVS (Gehoorverslag CGVS1, d.d. 21 maart 2017 en Gehoorverslag CGVS2, d.d. 4 september 2017) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Zo werd u gepolst naar de inhoud van uw verklaringen in het kader van uw visumaanvraag, waarop u nogal opmerkelijk antwoordde dat enkel uw hukou en paspoort authentieke stukken waren, doch de overige stukken vals waren. Echter bleken niet alleen enkele stukken weinig authentiek, zo ook zou u leugenachtige verklaringen hebben afgelegd met betrekking tot uw reisgezellen en uw werkervaring (CGVS1, p. 4-5 & CGVS2, p. 10). **Dat u zou aangeven doelbewust de Belgische autoriteiten te hebben misleid is bijzonder opvallend en ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid reeds een eerste maal.** Het CGVS ziet bovendien geen enkele reden waarom zij zondermeer zou moeten aannemen dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming plots wel de waarheid zou spreken, wel integendeel. Van iemand die om internationale bescherming verzoekt mag verwacht worden dat hij ten aanzien van de verschillende instanties zijn volle medewerking verleent en coherente verklaringen aflegt. Te meer uw visumaanvraag niet op één punt afwijkt van uw latere verklaringen, maar zondermeer een opeenstapeling van tegenstrijdigheden blijkt.

Aldus heeft het CGVS eigenlijk **geen zicht** op wat uw werkelijke situatie dan wel zou zijn. Immers blijkt uit uw visumaanvraag dat u afkomstig zou zijn uit Yingzhou-district, Fuyang-stad, daar waar u dit ten aanzien van het CGVS nooit zou hebben vermeld. Zo verklaarde u daar altijd in Guoyang Xian te hebben gewoond en pas kort voor uw vertrek te zijn ondergedoken bij een vriend in Fuyang. U stelde dat dit in de buurt van "Qinghe Road" zou zijn geweest, al kon u zich het adres niet meer precies herinneren (CGVS2, p. 9). Waarom u dan in het kader van uw visumaanvraag dan ook nog eens een compleet ander adres zou opgeven in Fuyang, inclusief eigendomstitel, is niet duidelijk en doet vermoeden dat u het CGVS liever geen zicht geeft op uw werkelijke **verblijfsplaatsen**. Wat er ook van zij, ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken liet u ook nog vallen sinds u "In God begon te geloven" geen officieel werk meer te hebben gehad (Verklaring DVZ, p. 5 & CGVS1, p. 9). Opnieuw is het bevreemdend dat u dan in het kader van uw visumaanvraag wél een certificaat van uw werkgever zou neerleggen. Dat deze dan ook nog eens zou bevestigen dat u voor hen aan de slag bent sinds februari 2012 is eigenlijk weinig ernstig. Dat men op de koop toe nog zou toevoegen uw job in voege te houden tot na uw terugkeer, doet dan weer uitschijnen dat u tot aan uw vertrek ginds werkzaam zou zijn geweest, hetgeen dan weer haaks staat op uw verklaringen dat u op verschillende plaatsen moest onderduiken alvorens het land te verlaten (CGVS2, p. 9, 19). Er kan immers verondersteld worden dat wanneer u moest onderduiken voor de politie u niet meteen uw job, die u klaarblijkelijk sinds 2012 uitoefende, wél zou verderzetten. Verder blijkt uit uw visumdossier ook nog eens dat u gehuwd zou zijn met een zekere 'Z.L.', daar waar u dit ten aanzien van de DVZ en het CGVS ten stelligste ontkende (Verklaring DVZ, p. 5 & CGVS1, p. 10). Dat u opnieuw zou aangeven doelbewust de Belgische autoriteiten van valse informatie te hebben voorzien, is niet ernstig en is tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid. Hoe dan ook kon u ook maar weinig overtuigen over de oorsprong van uw visum. Zo verklaarde u eerder vaag dat u via "een kennis" in contact kwam met "een reisbureau", maar bleek u niet eens de naam van dit bureau te kennen, noch kende u de echte naam van deze 'tussenpersoon' (CGVS1, p. 4 & CGVS2, p. 8). Dat u het reisbureau niet eens zou kunnen benoemen dat uw visumaanvraag zou regelen tegen de aanzienlijke kost van 80.000 RMB is allerm minst ernstig. Bovendien staat u op uw visumaanvraag wel degelijk aangegeven als "Applicant", ondertekende u zelf uw visumaanvraag en wordt nergens de naam van een "Travel Agent" vermeld. **Aldus is uit bovenstaande vaststellingen op z'n minst gebleken dat er hoe dan ook met uw profiel gefraudeerd werd, zij het in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, zij het bij uw visumaanvraag. Van een verzoeker kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat hij/zij ten aanzien van de verschillende instanties gelijklopende en coherente verklaringen aflegt. Dat u dit nagelaten heeft en blijkbaar doelbewust de Belgische autoriteiten hebt trachten te misleiden, tast logischerwijs uw algemene geloofwaardigheid ernstig aan.**

Ten tweede wordt uw vrees ten aanzien van de Chinese autoriteiten ernstig ondermijnd door volgende vaststelling. Gevraagd naar uw vrees indien u zou terugkeren naar China merkte u op dat u vreesde opgepakt te worden wegens uw religie (Vragenlijst CGVS, d.d. 3 augustus 2016, Vraag 3.4-3.5). Het is dan ook opmerkelijk dat u, die meende dat er in China geen vrijheid van religie gold en men overal wordt opgevolgd en/of opgespoord (CGVS1, p. 25), **alsnog in 2014 een paspoort kon verkrijgen**. Temeer u zelf had verklaard dat uw vader reeds in 2011 wegens zijn lidmaatschap van de Quannengshenkerk werd gearresteerd, u zelf reeds sinds 2013 effectief was toegetreden en u reeds van kindsbeen af in de gaten werd gehouden door de Chinese overheid (CGVS1, p. 12 & CGVS2, p. 17-18) is het bevreemdend dat u toch zonder meer een paspoort kon verkrijgen. **Frappanter** nog is dat u in 2016 niet alleen zelf uw **identiteitskaart ging vernieuwen**, doch in juni 2016 **nog een visum zou aanvragen** en op 26 juni 2016 **China zelfs zou verlaten met ditzelfde paspoort** (CGVS1, p. 4, 16). Aangezien u zelf verklaarde dat uw grootste vrees was dat u zou worden gearresteerd door de Chinese overheid (supra), is het eigenlijk onbegrijpelijk dat u het risico zou nemen om op dergelijke wijze het land te verlaten. Door met uw eigen paspoort te reizen bracht u zichzelf nadrukkelijk in het vizier van de autoriteiten (die u vreesde) en liep u zelfs het risico te worden tegengehouden en/of te worden ondervraagd of gearresteerd. Dat u zou beweren dat de grenspolitie geen toegang zou hebben tot dergelijke informatie, wist u vooreerst niet te staven en blijkt uit toegevoegde informatie niet eens te kloppen (CGVS1, p. 7, 25). Volgens het rapport "Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe" waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, hebben veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens immers toegang tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam Policenet of Golden Shield. De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd.

Uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk blijkt bovendien dat "usually the first thing the officers from the PSB or [Religious Affairs Bureau (RAB)] would do when they raid a house church is to collect ID numbers, ID names, and personal data such as date of birth and home and work ... addresses"...individuals' information is then stored and classified under one of five "security and political threat" levels within a national "dynamic stability control maintenance database", which is accessible by all officers within China's "security apparatus". **Dat u aldus met uw eigen paspoort op legale wijze het land verliet terwijl u wist dat u gezocht werd door de Chinese overheid is dan ook totaal niet in overeenstemming te brengen met de door u aangehaalde vrees en tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan.** De verschoning die u hiervoor aanhaalt, dat u online had gelezen welke mensen het land niet mogen verlaten, doch uw situatie daarvan verschilde, overtuigt niet. Immers wist u dit niet te staven en bovendien had u zelf aangegeven niet in China te kunnen blijven daar de politie naar u op zoek was. Dat u dan alsnog legaal het land zou mogen en/of kunnen uitreizen lijkt weinig reëel (CGVS1, p. 25 & CGVS2, p. 22).

Ten derde toonde u een eerder opmerkelijke desinteresse ten aanzien van de asielprocedure, waardoor de geloofwaardigheid van uw vrees wederom een knauw krijgt. Zo verklaarde u op 26 juni 2016 China te hebben verlaten, een dag later te zijn aangekomen in België en op 25 juli 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend. Gevraagd waarom u een kleine maand zou wachten alvorens een eerste verzoek in te dienen, antwoordde u vreemd genoeg dat u "geen kennis had over de procedure" (CGVS1, p. 16). Dat u zou verklaren niet op de hoogte te zijn van het bestaan van de asielprocedure, kan eigenlijk niet overtuigen. Zo bleek u in ieder geval voldoende initiatiefrijk om een visum (al dan niet via een reisbureau) te regelen en betaalde u hier ook een niet mis te verstane som voor (supra). Gezien uw vindingrijkheid kan aldus worden aangenomen dat u zich in ieder geval terdege zou informeren vooraleer u een dermate belangrijke beslissing neemt als het verlaten van uw geboorteland. Dat u blijkbaar zou verklaren zonder doel richting België te trekken, kan dan ook niet overtuigen. Dat u een maand zou wachten alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is hoogst opvallend. Dergelijke houding rijmt dan ook geenszins met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Een asielprocedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij zo snel mogelijk de inspanning doet om zich te informeren over bescherming en deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. **Dergelijke laattijdigheid ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder.** Bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees doen op zich al twijfels rijzen over uw religieus profiel. Het is immers bijzonder weinig aannemelijk dat een dusdanig vervolgd kerk als die van Quannengshen u niet eens zou hebben geïnformeerd over het bestaan van de asielprocedure of dat zij u niet zouden hebben afgeraden het land te verlaten met uw eigen persoonlijke documenten.

Ten vierde hebt u evenmin aannemelijk gemaakt dat u een volgeling en actief lid bent van de Quannengshenkerk. Immers wist u vooreerst uw behoren tot de Quannengshenkerk niet te staven, waardoor dit in wezen niets meer dan een blote bewering is. Verder bleken uw verklaringen over uw geloof, uw persoonlijke beleving ervan en uw activiteiten binnen de kerk op verscheidene essentiële vlakken niet overeen te stemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan kopieën aan het administratief dossier zijn toegevoegd. Deze vaststellingen zijn des te ernstiger gezien u verklaarde als operationeel medewerker of 'Zhi shi' te fungeren (CGVS2, p. 11-13). Door het uitoefenen van deze functie kan van u juist redelijkerwijs verwacht worden dat u grondig op de hoogte bent van de leer en stellingen van uw geloof. **Zo** is het opvallend dat u ten gehore op het CGVS plots zou beweren lid te zijn van voornoemde kerk, terwijl u ten aanzien van de DVZ gewoon nog liet optekenen "protestant" te zijn en lid te zijn van "de kerk" (Verklaring DVZ, p. 4, Vragenlijst CGVS, Vraag 3.3). Waarom u toen met geen woord over uw kerk zou reppen, is niet duidelijk. U hier dan ook op gewezen merkte u dan ook nog eens vreemd genoeg op dat u dat wel had verklaard en voegde u daar zelfs aan toe dat u hen had verteld "katholiek" te zijn. Wat meer is, u beweerde niet alleen dat de Quannengshenkerk binnen het katholicisme hoort, maar ontkende ook nog eens te hebben vermeld dat u protestants zou zijn (CGVS1, p. 7). Waarom u zichzelf dusdanig zou tegenspreken is niet duidelijk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat de Quannengshen wel degelijk een protestantse strekking vormt binnen het christendom. Dat dit u ontgaan zou zijn, is uiterst bevreemdend.

Verder is het gezien het standpunt van de Quannengshenkerk over ongelovigen en andersgelovigen opmerkelijk dat u over hen vooreerst eerder ontwijkend zou verklaren dat “niet iedereen op hetzelfde moment klaar is om het te accepteren” en of “men dat begrijpt of accepteert, de relatie met God is”. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier benadrukt uw geloof echter krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, uw kerk publiceert een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument. Dat u pas nadat u opnieuw dezelfde vraag werd gesteld, plots wel zou verklaren dat als men niet gelooft “je zal sterven en niet lang kan leven”, overtuigt niet. Te meer u daar ook nog zou aan toevoegen dat het “zou kunnen” dat men gestraft wordt, hetgeen een eerder vage bewering is. Daarnaast verklaarde u volgens dezelfde informatie verkeerdelijk dat er slechts een verschil bestaat in de leer tussen de traditionele bijbel en die van de Quannengshen, doch jullie toch “de verhalen uit de traditionele bijbel zouden lezen” (CGVS2, p. 16-17). Uit de informatie blijkt echter dat deze leer de traditionele bijbel afzweert en zelfs in negatieve termen verwerpt. **In ieder geval** is het bevreemdend dat u in het licht van bovenstaande vaststellingen alsnog deelneemt aan kerkdiensten van traditionele kerken. Immers verklaarde u tijdens uw verblijf in België wekelijks naar een protestantse kerk te trekken, alwaar u vieringen bijwoont, mee zingt en zelfs mee zou bidden (CGVS2, p. 3-5). Als u daadwerkelijk zou geloven in Quannengshen kan verwacht worden dat u zich zou gedragen in lijn met de leer van Quannengshen en niet een ander geloof zou belijden dat tot ernstige tegenslagen of straffen van God zou leiden. Dergelijke vaststelling wijst op het theoretische, ingestudeerde karakter van uw kennis en tast de geloofwaardigheid van uw verklaring een volgeling van de Quannengshenkerk te zijn ernstig aan. Dat dergelijke ingestudeerde kennis dan ook niet volledig kan zijn blijkt ook nog uit volgende vaststellingen.

Voorts werd u gevraagd naar de oprichter van uw kerk, waarop u nogal ontwijkend “Quannengshen” antwoordde. Gevraagd naar de persoon die de leer zou hebben verspreid antwoordde u dan weer “in de boeken geen andere namen worden vermeld”. Wat er ook van zij, ook wanneer u later naar de naam van de oprichter zou worden gevraagd, moest u ook hierop het antwoord schuldig blijven: “God is God. Wie dat precies is, gaan we niet na”. Dat u dit niet zou weten is hoogst opmerkelijk, al wist u bij uitbreiding eigenlijk bijzonder weinig te vertellen over wie die persoon eigenlijk zou zijn (CGVS1, p. 13, CGVS2, p. 15). **Daarnaast** zijn uw verklaringen over de rekruterings- en bekeringsmethodes gebruikt door uw kerk onvolledig. U verklaarde dat uw kerk gewoonlijk via broeders of zusters mensen benadert. Gevraagd naar andere bekeringsmethodes gebruikt door uw kerk, stelde u dat dit voor zover u wist de enige manier was, doch voegde u daar wel nog aan toe dat mensen zich ook via de website kunnen informeren (CGVS2, p. 15). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt gebruikt uw kerk behalve de netwerken van familie, vrienden en kennissen echter nog verscheidene andere methodes om aanhangers bij te winnen. Dat u als actief lid hiervan niet op de hoogte bent, bevestigt verder dat u uw geloof en activiteiten voor de kerk van Quannengshen niet aannemelijk hebt gemaakt. **Verder** slaagde u er evenmin in te overtuigen wat betreft de hiërarchie binnen uw geloofskring. Zo werd u gevraagd naar de officiële titels binnen de kerk, waarop u antwoordde dat elke lokale gemeenschap twee “dai ling” en drie “zhi shi” heeft (CGVS2, p. 13). Dat u naar deze functies gewoon zou verwijzen als “leider of operators”, zonder uit te wijden over hun specifieke taken is eerder vaag. Wat er ook van zij, u dan verder gevraagd naar overige functies stelde u enkel dat er hogerop telkens een inspecteur zou zijn, doch leek u de officiële titel te zijn ontgaan. Wie de inspecteur was waar u of uw gemeenschap aan diende te rapporteren, wist u niet (CGVS2, p. 13-14). U maakte verder melding van een “Xen Ling Shi Yong de Ren” (CGVS1, p. 25), doch dient te worden vermeld dat deze niet werd teruggevonden in de beschikbare lectuur, gebaseerd is op een handboek van de kerk zelf, hetgeen toch hoogst opmerkelijk is.

Hoe dan ook konden ten slotte ook de problemen die u zou hebben gekend in China niet overtuigen. Zo wist u deze vooreerst geenszins te staven, waardoor dit eigenlijk niets meer dan een blote bewering blijft. Verder is het zeer opvallend dat u eerst verklaarde op de radar van de politie te zijn gekomen, nadat u een brief had achtergelaten bij uw broeder met daarop het onderdeel dat diende vervangen te worden. Waarom u dan plots tijdens het tweede gehoor zou opmerken dat u een soort kassabon zou hebben achtergelaten is niet duidelijk. In ieder geval, dat u eigenlijk zonder meer eender welk briefje zou achterlaten met daarop uw telefoonnummer is weinig ernstig. Dat u, gezien de context, dergelijke risico's zou nemen lijkt immers weinig waarschijnlijk. Dat u tijdens het eerste gehoor nog had laten vallen dat uw broeder op 1 mei werd gearresteerd, terwijl u in het kader van het tweede gehoor meldde dat het 3 mei was, komt uw geloofwaardigheid evenmin ten goede (CGVS1, p. 17 CGVS2, p. 19-20). De vaststelling tot slot dat ook uw broer en ouders leden zouden zijn van de Quannengshen, doch u besloten hebt alleen het land te verlaten, ondermijnt uw geloofwaardigheid eens te meer (CGVS1, p. 11-13). Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen uw geloofwaardigheid enkel verder.

Tot slot merkt het CGVS nog op dat de zaken die u wel wist over Quannengshen u evenzeer via website van de kerk of andere internetbronnen hebben vernomen. Die bevat immers heel wat informatie over de kerk en er kan worden vermoed dat u dergelijke informatie weldegelijk hebt opgezocht, daar u zulks neerlegde ter staving van uw asielaanvraag (zie blauwe map in het administratief dossier).

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook nog op dat u vermeldde psychologische problemen te kennen en legde u hiervan ter staving ook een attest neer. Deze attesten vermogen echter niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Daarnaast bleek u ook in staat om het gehoor door te laten gaan, u daagde immers op, en bleek nooit tijdens uw gehoor dat u niet in staat was het gehoor verder te zetten. Dergelijke medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin men dergelijke problemen zou hebben opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak, doch kan deze nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen hiervan (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Voor medische problemen richt u zich bijgevolg tot de geijkte procedure 9ter.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw asielaanvraag, vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te beïnvloeden. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Hetgeen gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen in uw geval allerm minst van toepassing is. Uw identiteitskaart, rijbewijs en paspoort kunnen enkel uw identiteit en nationaliteit staven, dewelke in wezen niet ter discussie staan. Uw instapkaarten staven uw reis vanuit China naar België, terwijl de algemene internetartikelen over de vervolging van de Quannengshen in China niets toevoegen aan uw dossier. U wordt er immers zelf niet in vermeld (CGVS1, p. 3, CGVS2, p. 2). Het louter voorleggen van dergelijke algemene documenten is onvoldoende om enig persoonlijk risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande documenten in China, wegens de hoge graad van corruptie, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 28 november 2018 een "schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van artikel 48/3 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 1A(2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en met artikel 18 (recht op asiel) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009 iuncto artikel 10(2) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)".

Hij legt uit dat hij "op maandag 27 juni 2016 België [is] binnengekomen (zie stuk nr. 3) en zich zo snel als mogelijk en wel binnen de termijn die de wet als diligent voorschrijft aangemeld [heeft] waarbij zij een keer-later-terugvolgnummer 8287416 kreeg (zie stuk nr. 5) en haar verzoek om internationale bescherming effectief deed met het resultaat dat Printak de "asielzoeker" per maandag 11 juli 2018 identificeerde (zie stuk nr. 4) dit is op de negende werkdag".

Verzoeker bevestigt dat hij *“een visumaanvraag deed op grond van andere informatie of om andere redenen”*, maar dat hij tegen de Belgische asielinstanties nooit heeft gelogen of valse stukken heeft neergelegd. Hij wijst erop dat de bestreden beslissing tevens motiveert *“dat de identiteit en nationaliteit “in wezen niet ter discussie staan”*.

Verzoeker stelt dat hij zijn paspoort in 2014 verkreeg zijnde *“voor [hij] begin mei als reparateur van informatica technologie en apparaten in het vizier van de geheime diensten kwam”* en dat *“het Schengen visum voor kort verblijf werd om toeristische redenen aangevraagd bij de Belgische Ambassade/het Belgische Consulaat Generaal (zie stuk nr. 6) en niet bij de Chinese overheid”*, met volgens hem als gevolg dat *“bij eventuele douanecontrole op de luchthaven de Chinese douaneautoriteiten enkel kennis [kunnen] nemen van een toeristisch Schengen visum geldig voor 11 dagen op een geldig paspoort dat al twee jaar oud is en in tempore non suspecto werd aangevraagd”*. Hij stelt nog dat hij *“in dit stadium”* reeds in het vizier kwam van de geheime diensten maar dat hij *“nog niet officieel gesignaleerd”* stond en daarom *“geen bijzonder aandacht”* kreeg toen hij het land heeft verlaten.

Hij licht toe dat *“het lidmaatschap van de broer en de ouders van verzoekende partij van de Quannengshen kerk op zich geen onmiddellijke reden voor vervolging [is] al staat deze kerk onder verhoogd toezicht als “evil cult”*. Volgens verzoeker verschilt zijn profiel van dat van zijn broer en ouders *“in dat [hij] informatica technologie repareert waardoor [hij] in oog komt te staan met de toezichthoudende Chinese overheid”*. Hij wijst op een rapport van UK Home Office waaruit zou blijken *“dat de Chinese grondwet de vrijheid van godsdienst voor “normale religieuze activiteiten” toelaat maar niet definieert wat “normaal” betekent”, dat “de Chinese overheid tracht “alle aspecten” van de godsdienst te controleren”* en dat toezicht en informatieverzameling verzoekers domein is.

Verzoeker stelt dat uit dit rapport tevens volgt dat *“bij gebrek aan een wettelijke status de kerk van verzoekende partij kwetsbaar [is] voor “coercive and punitive action by SARA, the Ministry of Public Security (MPS), and other party of government security organs”* en dat *“sedert 2014 deze controle werd doorgedreven”*. Hij voert aan dat hij geïdentificeerd werd *“nadat hij een spoor van aanwezigheid naliet (GSM-nummer en kassabon)”, wat leidde “tot [zijn] individuele registratie en databewaring onder een van de vijf veiligheid- en politieke bedreigingsniveaus zoals gedocumenteerd”*.

Hij legt uit dat hij zijn GSM-nummer en kassabon bij zijn broeder achterliet gezien dit de *“minimale communicatie [is] om als informatica technicus te kunnen gevraagd worden”*.

Aldus verzoeker heeft hij zichzelf niet tegengesproken over de arrestatie van de religieuze broeder, daar hij zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op zijn persoonlijk onderhoud van 4 september 2017 aangaf dat dit op 1 mei gebeurde.

Verzoeker meent dat *“het UK Home Office rapport dat verwerende partij aan het administratief dossier toevoegt [...] naar inhoud en opzet als meer gezaghebbende bron voorrang moet krijgen op andere publicaties zoals de publicatie waar verwerende partij uitvoerig naar refereert”*. Volgens verzoeker blijkt uit voornoemd rapport *“dat het aantal Christenen in China onbekend is en dat de officieel geregistreerde kerken die in aanbod niet aan de vraag kunnen beantwoorden”, met als gevolg “dat niet geregistreerde kerken als paddestoelen uit de grond schieten (United Kingdom: Home Office, ibidem, p. 4/23) en de regels die de lokale kerken hanteren niet noodzakelijk zonder lokale variatie zijn waardoor zij afwijken van o.a. Religion in Chinese societies (s.d.). Lightning from the East. Heterodoxy and Christianity in Contemporary China. Brill: Emily Dunn.”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing *“te hervormen of te vernietigen”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“Bijlage 26 van verzoekende partij”, “Printak identificatie van 11 juli 2016”, “Keer-later-terug-volgnummer na aanmelding”, “Schengen visum aanvraagformulier”* en *“United Kingdom: Home Office, Country Information and Guidance - China: Christians , March 2016, Version 2.0, <https://www.refworld.org/docid/56eae61f4.html>, uittreksel”*.

Ter terechtzitting legt verzoeker *“Addidavit van Pierluigi ZOCCATELLI”* neer, dat volgens verzoeker aantoont *“dat het mogelijk is verzoekende partij in het vizier is van de geheime diensten maar nog niet officieel gesignaleerd staat en daarmee een paspoort met visa kan bekomen en uitreizen”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst merkt de Raad op dat uit de door verzoeker ingediende visumaanvraag van 2 juni 2016 (*"Schengen visum aanvraagformulier"*, ook bij het verzoekschrift gevoegd) blijkt dat verzoeker in Yingzhou-district, Fuyang-stad, woonde, dat hij eigenaar was van zijn huis daar (*"Certificate of Real Estate Ownership"*, geregistreerd op 17 mei 2010), dat hij gehuwd was met Z.L. (*"Marriage Certification"* van 21 november 2011) en dat hij sinds 16 februari 2012 werkzaam was als *"technical supervisor"* bij een computersoftwarebedrijf, dat aangaf zijn positie voor hem te bewaren tot zijn terugkomst uit België (*"Certification"* van 26 mei 2016). Tijdens zijn asielprocedure verklaarde verzoeker daarentegen altijd in Guoyang Xian te hebben gewoond (tot zijn onderduiken vlak voor zijn vertrek; notities 4 september 2018, p. 9), nooit getrouwd te zijn en sinds 2013 nog enkel informeel computers en printers te hebben hersteld binnen zijn geloofsgemeenschap (notities 21 maart 2018, p. 9). Waar verzoeker op het Commissariaat-generaal aangaf dat de stukken voor de visumaanvraag (behalve de hukou en het paspoort) vals zijn (notities 21 maart 2018, p. 4-5; notities 4 september 2018, p. 7-10), merkt de Raad op dat verzoeker hieromtrent enkel vaagweg verklaarde dat hij via *"een kennis"* in contact kwam met *"een reisbureau"*, maar dat hij niet eens de naam van dit bureau of de naam van de tussenpersoon kende (notities 21 maart 2018, p. 4; notities 4 september 2018, p. 8). Hoe dan ook legt verzoeker geen stukken neer die zijn versie van de feiten, zoals afgelegd bij de asielinstantie, dan wel kunnen ondersteunen. Integendeel, de enige stukken die zijn woonplaats, burgerlijke staat en werkzaamheden staven, liggen voor bij de visumaanvraag. Er zijn geen redenen te twifelen aan de bekendheid van de Belgische diplomatieke diensten in China met de voorgelegde Chinese documenten. Ook worden financiële garanties gevraagd, moeten bankgegevens voorgelegd worden en een ziekteverzekering. Er kunnen mogelijk controles worden doorgevoerd. Verzoeker gaat er aldus verkeerdelijk van uit dat de controles voor het verkrijgen van een Schengenvisum niet ernstig zouden verlopen. De vaststelling dat het Belgisch consulaat-generaal in Shanghai heeft gemeend dat de voorgelegde stavingstukken authentiek waren, zoals ook ter terechtzitting werd gesteld, is dus wel degelijk een objectief feitelijk gegeven die verzoekers gehele geloofwaardigheid ondergraven.

2.4.2. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar China omwille van zijn behoren tot de Quannengshen-geloofsgemeenschap. Verzoeker brengt echter geen elementen aan die zijn relaas kunnen staven. Noch zijn verklaringen, noch enige stukken kunnen een vrees voor vervolging in zijn hoofde aantonen.

2.4.3. Zo blijkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel sprak over *"De Kerk, een religieuze organisatie"* (vragenlijst DVZ, vraag 3.3, 3.4, 3.5), maar liet hij nergens optekenen dat hij behoorde tot de Quannengshen-geloofsgemeenschap, nochtans de kern van zijn asielfrelaas en bezwaarlijk een gegeven dat hij kon vergeten indien dit waarachtig was.

2.4.4. Verder liet verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken bij “religie” noteren dat hij “*protestants*” was (verklaring DVZ, vraag 9), om dan op het Commissariaat-generaal eerst te beweren dat hij toen “*katholiek*” had verteld en dat de Quannengshen tot het katholicisme behoort (notities 21 maart 2018, p. 7). Nog later in het persoonlijk gehoor gaf verzoeker aan dat hij in China nooit naar een katholieke kerk ging (notities 4 september 2018, p. 18). Verzoeker blijkt aldus niet bekend met de Quannengshen.

2.4.5. Zijn onbekendheid blijkt ook uit de vaststelling dat verzoeker de oprichter/leider/stichter van de geloofsgemeenschap (Zhao Weishan) niet kon noemen (notities 21 maart 2018, p. 23; notities 4 september 2018, p. 15) terwijl dit geen doorgedreven kennis van de godsdienst vergt (zie administratief dossier). Ook blijft verzoeker bijzonder vaag over het standpunt van de Quannengshen-kerk over ongelovigen en andersgelovigen (“*Net als ik, heb ik ook de kinderen van familie proberen overtuigen, maar alleen vreugde... Maar niet iedereen is hetzelfde moment klaar om te accepteren. Wij kunnen alleen de vreugde van god doorgeven, maar of de persoon kan begrijpen, accepteren, dat is de relatie van god. [...] De god zegt als je niet in QNS gelooft, dan ga je sterven, je kan niet lang leven, dan bedoelen wij ook de geest. Nadat je sterft, kan het zijn dat je geest na je dood terugkomen naar de wereld, dan zou je terug gestraft kunnen worden als je terug op de wereld kwam, dat heeft de god gezegd.*”; notities 4 september 2018, p. 17). Hij was zich manifest niet bewust van de ernst van de situatie voor on- of andersgelovigen (“*Lightning from the East*”, hoofdstuk “*Punishment and Retribution*”; “*Modern China: Cult, Church and the CCP: Introducing Eastern Lightning*”, p. 107-108), wat ook nog blijkt uit het feit dat hij in België wel deelnam aan misvieringen van twee traditionele kerken (notities 4 september 2018, p. 3-5).

2.4.6. Gevraagd naar bekeringsmethoden van de Quannengshen-kerk, bleef verzoeker steken in algemeenheden (“*Eerst over de woorden vertellen, mondeling woorden doorgeven, en ook door persoonlijke daden. [...] Face to face, door het te vertellen. [...] Meestal van de broeders en zusters, van de mensen van wie we weten dat het goede mensen zijn, die ons niet zullen verraden, dat is de basis. En door het vertellen, de vreugde aan ons doorgeven, dat is de manier. [...] Voor zover ik weet is dat de enige manier. In China is het niet mogelijk gewoon op straat mensen te overtuigen, dan wordt je gewoon opgepakt.*”; notities 4 september 2018, p. 14-15). Hij maakte geen melding van de “*migrating evangelists*” die, vaak onder een valse identiteit, naar andere gebieden in China trekken om mensen te bekeren (“*Lightning from the East*”, hoofdstuk “*The Art of Persuasion*”, p. 141-145) of van de Quannengshen-aanhangers die infiltreren in protestantse geloofsgemeenschappen om zich ten gepaste tijde te uiten en anderen te bekeren (“*Lightning from the East*”, hoofdstuk “*The Art of Persuasion*”, p. 145-151).

2.4.7. De stelling in het verzoekschrift dat uit “*het UK Home Office rapport*” (ook toegevoegd aan het verzoekschrift) blijkt “*dat het aantal Christenen in China onbekend is en dat de officieel geregistreerde kerken die in aanbod niet aan de vraag kunnen beantwoorden*”, met als gevolg “*dat niet geregistreerde kerken als paddestoelen uit de grond schieten (United Kingdom: Home Office, ibidem, p. 4/23) en de regels die de lokale kerken hanteren niet noodzakelijk zonder lokale variatie zijn*”, doet geen afbreuk aan de identiteit van de stichter van de kerk, noch aan het specifieke standpunt over ongelovigen en andersgelovigen en de reeds jarenlang gebruikte bekeringsmethodes van de Quannengshen-kerk, zoals beschreven in de verschillende publicaties zoals toegevoegd aan het administratief dossier. Evenmin kunnen “*lokale variaties*” verklaren waarom verzoeker de naam van zijn kerk niet vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst DVZ, vraag 3.3, 3.4, 3.5), noch waarom hij wisselend aangaf protestants dan wel katholiek te zijn (verklaring DVZ, vraag 9; notities 21 maart 2018, p. 7; notities 4 september 2018, p. 18).

2.4.8. Verzoeker houdt aldus een profiel voor die hij niet in het minst kan aantonen noch toelichten. Integendeel, indien verzoeker verklaart dat de leer van de kerk moet gekend zijn en begrepen worden alvorens men mag toetreden (notities 4 september 2018, p. 11) dan kan uit zijn verklaringen op het CGVS slechts blijken dat hij niet tot de Quannengshen kon behoren, laat staan dat hij binnen de kerk “*heel belangrijke taken*” had (notities 21 maart 2018, p. 27). Bijgevolg zijn de problemen die verzoeker door zijn geloof zou hebben gekend evenmin aannemelijk en dit nog daargelaten zijn strijdige verklaringen over de arrestatie van een broeder (op 1 mei 2016 vragenlijst DVZ, vraag 3.5; notities 4 september 2018, p. 20 of op 3 mei (notities eerste persoonlijk onderhoud van 21 maart 2018, p. 17). Gezien dit dé aanleiding vormde voor verzoekers eigen problemen, kon hierover wel eenduidige verklaringen of toelichten verwacht worden.

2.4.9. Dient nog te worden vastgesteld dat verzoeker verklaart dat zijn ouders reeds sinds 2008-2009 lid zijn van de Quannengshen-geloofsgemeenschap (notities 21 maart 2018, p. 12), maar dat ze tot op heden in China verblijven. De uitleg in het verzoekschrift dat *“het lidmaatschap van [...] de ouders van verzoekende partij van de Quannengshen kerk op zich geen onmiddellijke reden voor vervolging [is] al staat deze kerk onder verhoogd toezicht als “evil cult”*”, gezien zijn profiel verschilt van dat van zijn ouders *“in dat [hij] informatica technologie repareert waardoor [hij] in oog komt te staan met de toezichthoudende Chinese overheid”*, strookt niet met verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal. Daar liet hij immers optekenen dat zijn vader in 2011 tijdens het preken werd gearresteerd omwille van zijn activiteiten voor de kerk en dat hij na 6 maanden vasthouding en foltering werd vrijgekocht (notities 21 maart 2018, p. 12-13). Verzoeker verklaarde voorts nog uitdrukkelijk: *“Ze volgen niet speciaal mij, ze volgen iedereen die gelooft. [...] GBDD volgen mensen op die in bepaalde sekte geloven. [...] Als die politie bij ons thuis kwamen, gaan ze zeker mijn ouders en grootouders lastig vallen.”* (notities 21 maart 2018, p. 18-19) en *“Voor ik vluchtte, ik inclusief mijn familieleden, wij waren in een gevaarlijke situatie.”* (notities 4 september 2018, p. 6). De Raad stelt vast dat het in dit opzicht niet aannemelijk is dat verzoeker zijn ervaringen niet aan dit van zijn ouders zou aftoetsen. Zijn professionele bezigheden in de informatica doen hiervan niets af. Dat verzoekers ouders desondanks nog in hun land verblijven of dat verzoeker zijn eigen beweerde problemen - die niet worden aangenomen – evenmin zou afspiegelen op zijn ouders komt oppervlakkig voor. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker sinds 2014 over een paspoort beschikte maar ervoor koos dit niet eerder te gebruiken (notities 21 maart 2018, p. 6). Een dergelijke handelwijze relativeert wel degelijk de ernst van de door hem beweerde vervolging van de leden van de Quannengshen-kerk.

2.4.10. Dat verzoeker in werkelijkheid geen problemen kende met de Chinese autoriteiten, beweerdelijk omwille van zijn geloof, blijkt nog uit de vaststelling dat hij in 2014 een paspoort verkreeg, dat hij in 2016 zijn identiteitskaart liet vernieuwen, dat hij in juni 2016 een Schengenvizum aanvraagde en kreeg en dat hij eind juni 2016 op legale wijze het land verliet met zijn eigen paspoort (notities 21 maart 2018, p. 4, 16). Dergelijke acties van verzoeker, alsook het feit dat de autoriteiten hem kennelijk hielpen met zijn legaal vertrek, stroken niet met zijn andere verklaringen dat elke Quannengshen-aanhanger *“op alle plaatsen opgevolgd, opgespoord”* wordt door de Chinese geheime diensten (notities 21 maart 2018, p. 18-19, 25). Verzoekers verklaringen over de algemene vervolging van Quannengshen-leden staat eveneens haaks op zijn bewering dat hij pas *“begin mei [2016] als reparateur van informatica technologie en apparaten in het vizier van de geheime diensten kwam”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, temeer gezien zijn vader reeds in 2011 tijdens het preken werd gearresteerd omwille van zijn activiteiten voor de kerk en 6 maanden vastgehouden en gefolterd werd (notities 21 maart 2018, p. 12-13), waardoor de autoriteiten logischerwijze reeds op de hoogte konden zijn van de religieuze strekking van het gezin. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ongehinderd kon studeren en werken en een eigen zaak openen (notities 21 maart 2018, p. 7-9).

2.4.11. Uit de informatie in het administratief dossier (*“Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe”*) blijkt dat veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens wel degelijk toegang hebben tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam *“Policenet”* of *“Golden Shield”*. Voornoemde informatie stelt dat de Chinese overheid de paspoorten van burgers die het land willen verlaten nakijkt om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland en dat openbare veiligheidsambtenaren vaak paspoorten in beslag nemen van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd. Het rapport *“Country information and guidance: China: Christians”* van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk geeft aan dat de veiligheidsdiensten bij het binnenvallen in een niet-geregistreerde *“house church”* gewoonlijk beginnen met het verzamelen van de identiteitsgegevens van de aanwezigen, waarna deze gegevens worden opgenomen in de nationale *“dynamic stability control maintenance database”*. Deze databank is, volgens deze informatie die volgens het verzoekschrift *“als meer gezaghebbende bron voorrang moet krijgen op andere publicaties”*, toegankelijk voor alle Chinese veiligheidsambtenaren.

2.4.12. De beweringen in het verzoekschrift dat *“het Schengen visum voor kort verblijf om toeristische redenen aangevraagd [werd] bij de Belgische Ambassade/het Belgische Consulaat Generaal (zie stuk nr. 6) en niet bij de Chinese overheid”* en dat verzoeker *“in dit stadium”* wel al in het vizier kwam van de geheime diensten maar *“nog niet officieel gesignaleerd”* stond en daarom *“geen bijzonder aandacht”* kreeg toen hij het land heeft verlaten, neemt niet weg dat verzoeker hierdoor aan de grenscontroles kon ontsnappen, gelet op voorgaande informatie en gelet op verzoekers verklaringen over de beweerde doorgedreven vervolging van Quannengshen-aanhangers.

2.4.13. De ter terechtzitting legt verzoeker een *"Addidavit van P. Z."* van 29 januari 2018 neer, die zou aantonen *"dat het mogelijk is verzoekende partij in het vizier is van de geheime diensten maar nog niet officieel gesignaleerd staat en daarmee een paspoort met visa kan bekomen en uitreizen"*. Deze brief maakt melding van de mogelijkheid tot corruptie en omkoping om een paspoort te verkrijgen, wat echter niet heeft plaatsgevonden in verzoekers geval. Waar de brief spreekt over Quannengshen-aanhangers die niet als dusdanig geïdentificeerd zijn en daardoor geen problemen hebben om een paspoort te verkrijgen en het land te kunnen verlaten, merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde dat hij wel als lid van de kerk werd geïdentificeerd en dat ze hem reeds meermaals kwamen zoeken in zijn dorp, alvorens hij het land verliet. Ook in het verzoekschrift wordt uitdrukkelijk gesteld dat verzoeker *"een spoor van aanwezigheid naliet (GSM-nummer en kassabon)"*, wat leidde *"tot [zijn] individuele registratie en databewaring onder een van de vijf veiligheid- en politieke bedreigingsniveaus zoals gedocumenteerd"*. Waar de brief stelt dat geïdentificeerde Quannengshen-leden alsnog een paspoort kunnen verkrijgen waarmee ze het land kunnen verlaten, wanneer ze een valse naam opgeven, antwoordt de Raad dat verzoekers paspoort op zijn werkelijke naam stond. De beweringen in de brief over de gebrekkige implementatie van de nationale databank *"Policenet"* en over het gebrek aan identiteits- en vingerafdrukcontroles in de Chinese luchthavens, waarvoor verwezen wordt naar *"our 2010 research and further interviews"*, staan haaks op de doorgedrevenheid waarmee Quannengshen-leden volgens verzoeker worden geregistreerd en vervolgd. De informatie in het administratief dossier hieromtrent (*"Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe"*) is overigens recenter dan de *"2010 research and further interviews"* die vermeld wordt in de brief. Bovendien wordt in het verzoekschrift nog aangehaald dat de controle op de geloofsgemeenschap *"sedert 2014 werd doorgedreven"* (zie ook: *"Country information and guidance: China: Christians"* van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk, p. 5).

2.4.14. Verzoeker kan bezwaarlijk enerzijds beweren dat elk Quannengshen-lid *"op alle plaatsen opgevolgd, opgespoord"* wordt door de Chinese geheime diensten, doch anderzijds verklaren dat het voor hem mogelijk was om met het eigen paspoort en met een visum het land zonder problemen te verlaten, hoewel hij door de geheime diensten reeds meermaals gezocht werd in zijn dorp.

2.4.15. Uit de bij het verzoekschrift gevoegde *"Printak identificatie"* van 11 juli 2016, de *"Bijlage 26 van verzoekende partij"* met als datum 25 juli 2016 en de *"Keer-later-terug-volgnummer na aanmelding"*, kan *in casu* worden afgeleid dat verzoeker, zoals hij zelf verklaarde (notities 21 maart 2018, p. 16), zich heeft aangeboden bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 juli 2016, maar dat zijn verzoek pas op 25 juli 2016 werd geregistreerd, waarna hij een volgnummer kreeg, en hij uiteindelijk op 3 augustus 2016 op de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord werd.

2.4.16. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde stukken kunnen verzoekers geloofwaardigheid niet herstellen. Zijn paspoort, identiteitskaart, rijbewijs en vliegtuigtickets betreffen zijn identiteit en reis naar België, maar ondermijnen voorgaande vaststellingen niet. Het feit dat verzoeker stukken neerlegt die zijn identiteitsgegevens staven, doet overigens geen afbreuk aan de eerdere vaststelling dat verzoeker bij zijn visumaanvraag stukken neerlegde aangaande zijn woonplaats, burgerlijke staat en werkzaamheden die niet overeenstemmen met zijn verklaringen. De neergelegde nieuwsberichten over Quannengshen betreffen enkel de algemene situatie in het land van herkomst en volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd.

2.4.17. De medische attesten, neergelegd op het Commissariaat-generaal, maken melding van psychologische problemen. Verzoeker werd twee keer gehoord, maar hij noch zijn advocaat maakte melding van de onmogelijkheid om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure. Noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud noch uit het verzoekschrift blijkt dat de door hem voorgehouden psychologische problemen van die aard zouden zijn geweest om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of dat zijn geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers asielsrelaas verzonnen blijkt, wat een zekere nuchterheid en doorgedreven wil vereist.

2.4.18. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.19. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar China een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Wat de aangevoerde schending van *“artikel 18 (recht op asiel) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009 iuncto artikel 10(2) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)”* betreft, wijst de Raad op vaste rechtspraak van de Raad van State die stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142), wat *in casu* werd nagelaten.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK